

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTESC CELE BUNE”

Anul XV.

CELOR CE BINEVESTESC PACE.

No. 4

CUPRINS:

Partea mea

Misiunea creștinului

Strigătul din Macedonia

Madagascar

Nouii posibilități

Spre succes prin
școala de Sabat

Lucrarea școlii de
Sabat

Studiu din cartea lui
Daniel

Mărturia lui Isus

Din toate părțile

Apel călduros urgent

Diverse

Săptămâna Mare de Colportaj

6—13 Aprilie 1935

Sâmbătă 6 Aprilie 1935.

1. Cântare și rugăciune de deschidere.
2. Cor.
3. Lectură: „Partea mea“.
4. Studiu biblic: „Misiunea creștinului“.
5. Cor sau muzică instrumentală.
6. Lectură: „Strigătul din Macedonia“.
7. Distribuirea literaturii.
8. Cântare și rugăciune de închidere.

Sâmbătă 13 Aprilie 1935

1. Cântare și rugăciune de deschidere.
2. Cor.
3. Lectură: „Madagascar“.
4. Lectură: „Nouii posibilități“.
5. Raportarea veniturilor din „Săptămâna Mare de Colportaj“.
6. Cântare și rugăciune de închidere.
7. Cor.

Notă pentru lucrători și presbiteri: — Săptămâna Mare din anul acesta este de o importanță deosebită. Lucrarea în câmpurile noastre misionare a crescut uimitor în timpul ultimilor ani trecuți, și stăm față în față cu problema de a ne îngriji cu cele necesare pentru o lucrare ce se răspândește cu repeziune. Lucrul acesta se poate spune despre lucrarea din țara noastră, Madagascar și toate câmpurile misionare. Un mare interes s'a deșteptat și pretutindeni se simte nevoia. Spiritul Profeției zice: „Și neîncetat Comandantul nostru, care n'a suferit nicio înfrângere, ne zice: „Inainte! Intrați în ținuturi noi. Ridicați stindardul în orice țară'. „Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine, și slava Domnului răsare peste tine“. „Mărturie“, Vol. 6, pp. 28, 29. Fiecare credincios trebuie să se ridice pentru a-și face pe deplin partea sa în Săptămâna Mare.

Anul trecut lucrătorii și membrii Uniunii Române A. Z. S. au lucrat cu credincioșie și cu voieșie în această Campanie, procurând mijloace pentru multe nevoi urgente.

Imputinarea fondurilor nu a împiedecat lucrarea să-și continue mersul ei, întrucât veniturile din Campania Săptămânii Mari a venit la timp să umple golurile.

Echilibrarea bugetului lucrării noastre și sprijinirea lucrării din Madagascar, ne determină să continuăm și anul acesta cu planul Campaniei din Săptămâna Mare.

Cum starea economică în țara noastră a dovedit o mică îmbunătățire și cum noi trebuie să tindem tot spre ținte mai înalte, Comitetul Uniunii Române a fixat pentru anul 1935 ținta Campaniei Săptămânii Mari la lei 150.000 netto, adică sumă ce să ne rămână după achitarea costului literaturii ce vom folosi în această Campanie.

Dela acei cărora Domnul le-a dat însărcinări în Comunitățile noastre, El așteaptă a asigura reușita în această mare Campanie anuală. Să îngrijim din

Partea mea

în Săptămâna Mare

Dacă sunt predicator, lucrător biblic, colportor, lucrător într-o instituție sau la un birou, eu pot să vând cât mai multă literatură, închinând acestei bune lucrări câștigul, pot să consacru venitul unei zile de lucru, și de asemenea să încurajez pe membrii noștri să facă tot ce pot pentru succesul Campaniei.

Dacă sunt membru laic, plănuiesc să consacru cel puțin șase ore pentru vânzarea de literatură, dând câștigul pentru Fondul de Extindere Misionară, și mai departe, plănuiesc să aduc daruri de sacrificiu în măsura cea mai mare a puterilor mele.

Dacă sunt student sau soră de caritate, plănuiesc să iau parte la Campanie în ziua pe care o va hotărî instituția din care fac parte, săvârșind tot ce pot mai bine spre a vinde cât mai multă literatură cu puțință în timpul pe care l-am consacrat pentru aceasta, dând câștigul pentru Fond.

Dacă nu pot să iau parte în vânzarea de literatură, pot să aduc un dar spre a ajuta această prețioasă lucrare.

Misiunea creștinului

1. Cum numește Pavel pe aceia cari s'au împăcat cu Dumnezeu? 2 Cor. 5, 20.

2. Ce este un ambasador?

Un slujbaș de primul rang, trimes ca reprezentant al unei națiuni la o curte străină; un sol; unul care lucrează în locul altuia.

vreme, cu rugăciuni serioase, spre a se face pregătirile necesare pentru serviciul divin din Sabatul dela 6 Aprilie, gândindu-ne totodată și la amănunțele lucrării: Organizarea pe grupe, împărțirea teritoriului, împărțirea revistelor, a cărților, a plicurilor pentru daruri, etc. Să vă străduiți a trata în așa fel temele respective, încât în inima poporului credincios să se producă un foc sfânt, în urma căruia: fiecare se va simți îndemnat a-și face partea sa de lucru. Nu uitați să îndemnați pe membrii noștri, a merge numaidecât la lucru și de a-l termina cât se poate de repede. În caz că unora le este imposibil a lua parte personal la Campanie, atunci să li se dea ocazie, ca prin plicurile distribuite mai înainte, să aducă darurile lor în acest scop. Însă de dorit este a lua cu toții parte la răspândirea literaturii. Râvna și lucrarea, sunt fructele unei voine consacrate lui Dumnezeu prin credință fermă și elemente cari fac minuni.

Departamentul Misiunii Interne
al Uniunii Române

3. Ca reprezentant al Tatălui, care era misiunea principală a lui Hristos? Ioan 14, 9; 1, 14; 17, 6.

4. Cum a descoperit Hristos oamenilor pe Tatăl? Ioan 14, 5, 6.

5. Ce metodă a folosit Hristos pentru a împăca pe oameni cu Tatăl? Lucrarea personală. (Vezi Ioan 1, 37—49).

6. Lucrarea aceasta a fost încredințată fiecărui copil al lui Dumnezeu? Ioan 17, 18.

7. Care este ținta lui Hristos în ce privește lucrarea aceasta? Ioan 17, 23.

8. Avem noi asigurat succesul? Matei 28, 19, 20.

9. În ce chip au pus în aplicație acest program membrii primei biserici? Fapte 8, 1, 4; 11, 9—20.

Veți observa că o mare mișcare misionară a membrilor laici a început la puțin timp după Rusalii.

10. La cine suntem trimesi? Apoc. 14, 6.

11. Ce ramură a lucrării oferă o cale prin care fiecare poate să participe la lucrarea de câștigare de suflete?

„Publicațiile noastre seamănă acum sămânța Evangheliei, și sunt instrumente de a aduce tot așa de multe suflete la Hristos, ca și cuvântul predicat. Comunități întregi au luat ființă ca rezultat al răspândirii lor. În această lucrare poate să ia parte fiecare ucenic al lui Hristos”. „Review and Herald”, 10 Iunie, 1880.

Notă: — Noi trebuie să facem din Săptămâna Mare, cea mai mare Săptămână Mare din istoria Diviziunii Europene de Sud în vânzare de litera-

tură, și de asemenea și în privința darurilor. Când începe Săptămâna Mare, fiecare membru ar trebui să fie gata pentru lucrare și sacrificiu. Apostolul Pavel este un exemplu pentru biserică celor rămași în ce privește zelul său pentru lucrare și sacrificiu. „Căci sunt gata să fiu turnat ca o jertfă”, scria el lui Timotei, când era în lanțuri în închisoarea lui Nero, așteptând lovitura călăului. O altă traducere zice: „Eu din partea mea sunt ca o jertfă de bătură, care deja este turnată”.

Către Romani el scrie: „Astfel, în ce mă privește pe mine, am o vie dorință să vă vestesc Evanghelia vouă celor din Roma”.

Pavel era gata pentru orice serviciu și pentru orice sacrificiu. El era un Adventist. Fie ca Domnul să umple pe fiecare credincios cu Spiritul Maestrului care a dus pe Pavel la o astfel de viață de muncă și sacrificiu pentru suflete.

Strigătul din Macedonia!

„Planul de Extindere Misionară n'are nevoie de cuvinte introductive pentru membrii noștri, dar spre a fi reîmprospătat în memoria noastră trebuie să stabilim câteva lucruri în legătură cu acest plan. Ținta originală a Fondului de Extindere Misionară era de a strânge mijloace pentru ridicarea de școli, Case de Editură, spitale și dispensarii în diferite părți ale lumii. De asemenea s'au strâns fonduri pentru cumpărarea de mașini pentru Casele de Editură deja existente, întemeierea de industrii în legătură cu școlile, cele necesare pentru spitale, și pentru multe alte lucruri importante. Din anul 1922, Fondul de Extindere Misionară externă a adus ajutorul trebuincios la 379 de proiecte misionare din diferite părți ale lumii, și mai mult de 1.775.000 de dolari s'au strâns pentru scopul acesta prin darurile făcute de membrii Denominațiunii noastre și prin darurile făcute de Casele noastre de Editură și sanatorii. Este cu neputință să evaluăm marele bine care s'a putut săvârși prin Fondul de Extindere Misionară”. Câștigul din vânzarea literaturii a adus în mare măsură daruri frumoase.

O lucrare minunată s'a putut săvârși. Ne lipsesc cuvintele potrivite pentru a exprima valoarea sa.

Lucrarea săvârșită prin planul de Extindere Misionară a fost întreită. 1) Lumina soliei celor trei îngeri a fost supusă atenției a milioane de oameni prin ajutorul tipăriturilor. 2) S'au clădit multe școli în diferite părți ale lumii, unde tinerii acestei denominațiuni din multe naționalități au primit și primesc încă o pregătire pentru a duce ultima solie a harului la milioanele cari zac încă în întuneric. Mii și mii de persoane și chiar mai mult, au fost ușurați de suferințele lor fizice prin lucrarea creștinească a medicilor și surorilor noastre de caritate.

În anul 1933 banii strânși în Diviziunea noastră au fost păstrați pentru propriul nostru câmp spre a menține lucrarea deja începută, și darurile primite în Săptămâna Mare din a-

nul trecut au fost întrebuințate pentru sprijinirea celor 10 misionari din Camerun, Africa de Apus, procurarea unor ajutoare medicale cum și pentru sprijinirea a 31 de școli ale noastre din diferite locuri. Anul acesta toate darurile din Săptămâna Mare sunt folosite pentru lucrarea de pe insula Madagascar. Lucrarea pe Madagascar crește cu mare repezițiune. Interesul se deșteaptă în diferite părți ale acestei mari insule, și noi trebuie să îngrijim de această mare întindere a lucrării în acest loc, unde multe suflete doresc misiunile noastre cari să le învețe adevărurile Evangheliei. Într'o singură localitate 100 de persoane s'au întors de curând la adevăr și au nevoie de o instruire credincioasă și desăvârșită. Pentru aceasta ei privesc la noi. Nu trebuie să-i dezamăgim pe aceștia, în așteptarea lor, și nici pe sutele și miile de alți oameni de pe această întinsă insulă, cari vor fi gata și binevoitori să primească adevărul. Astăzi auzim chemarea macedoneană din Madagascar sunând în urechile noastre, și pentru aceasta s'a luat hotărârea ca darurile din Săptămâna Mare să fie date pentru acest promișor câmp. Domnul vorbește fiecărui credincios din Diviziunea Europeană de Sud prin această chemare macedoneană din Madagascar și ar trebui să ne îndemne la lucru și sacrificiu ca niciodată mai înainte. Niciun membru nu trebuie să doarmă sau să lase neluată în seamă această chemare, ci trebuie să ne trezim cu toții spre a da ajutor și să facem din această Săptămână Mare cea mai mare Săptămână Mare din istoria Diviziunii noastre.

Marele Conducător al acestei minunate mișcări advente a vorbit într'adevăr fiecăruia din noi prin Spiritul Profeției. Să ascultăm această chemare răsunătoare dată prin serva Sa: „Voi cari credeți adevărul pentru timpul acesta, deșteptați-vă! Este de datoria noastră ca acum să aducem toate mijloacele posibile pentru a ajuta pe aceia cari înțeleg adevărul să-l vestească”. „Mărturie”, Vol. IX, p. 62.

Da, noi trebuie să fim trezi! Să facem din această Săptămână Mare o săptămână mare

a literaturii și să ne unim din toată inima în aducerea de daruri.

„Sufletele celor egoiști vor fi blestemate. Dar „sufletul celui darnic va fi săturat”. Pe aceia cari onorează pe Dumnezeu, El îi va onora”. „Mărturie”, Vol. II, p. 661.

„Darurile de bună voie ale fraților și surorilor noastre, făcute în credință și iubire față de Răscumpărătorul crucificat, le vor aduce

înapoi binecuvântări; căci Dumnezeu însemnează și Iși aduce aminte de fiecare act de dărnicié din partea sfinților Săi”. „Mărturie”, Vol. IV, p. 76.

„Noi am fost cumpărați cu prețul vieții lui Hristos, cumpărați ca să putem întoarce lui Dumnezeu dreptul Său în slujire credincioasă”. „Mărturie”, Vol. IX, p. 104.

D. N. Wall

MADAGASCAR

Cărui câmp vor fi date darurile din Săptămâna Mare din anul acesta, este o întrebare care s'a pus de către mulți. În ultimul Comitet al Diviziunii noastre, s'a votat ca să îndemnăm pe membrii noștri atât din Europa de Sud cât și cei din câmpurile misionare să se unească într'o sfortare eroică în această Săptămâna Mare spre a strânge cât mai multe daruri necesare pentru a acoperi salariile lucrătorilor noștri prezenți de pe insula Madagascar, pe anul 1935.

Ascultători de chemarea cerească, un număr de lucrători împreună cu familiile lor, în timpul ultimilor câțiva ani și-au luat rămas bun dela prietenii și cei iubiți ai lor din țara lor natală și au mers în acest câmp îndepărtat spre a vesti solia apropiatei veniri a Mântuitorului, și să pregătească un popor pentru acel mare eveniment. Chiar dela început, Dumnezeu a binecuvântat în chip minunat și a făcut să prospereze munca acestor sârguincioși lucrători. Scriitorul acestor rânduri a avut privilegiul să viziteze câmpul și să vadă cu ochii săi ce s'a săvârșit prin harul lui Dumnezeu în timp numai de câțiva ani. Sute de suflete prețioase au fost aduse la Hristos, au fost organizate școli de Sabat înfloritoare cum și Comunități, s'au deschis școli, s'au clădit capele și localuri pentru școli, s'a început o lucrare frumoasă cu literatura, și un mare număr de lucrători băștinași au fost instruiți pentru a lucra pentru concetățenii lor. Este într'adevăr înviorător să vezi ce a făcut Dumnezeu în acest promițător câmp de când a fost trimes acolo primul nostru misionar, acum câțiva ani în urmă. Și ce s'a făcut până acum este numai un început, numai o mică pregustare de ceea ce Dumnezeu a rezervat pentru noi în acel câmp dacă noi îl vom sprijini prin rugăciunile noastre, prin darurile noastre, și prin misiunii noștri.

Pe lângă zecimea strânsă din însăși acest câmp, depindem în mare măsură anul acesta de veniturile din Săptămâna Mare, pentru acoperirea salariilor lucrătorilor din Madagascar.

Veniturile din toate celelalte izvoare au fost votate pentru alte scopuri din multele noastre câmpuri nevoiașe. Din experiențele trecute, suntem încredințați că scumpii noștri frați din Diviziunea Europeană de Sud nu vor lipsi acest câmp de ajutorul pe care pot să-l dea. În Campaniile din Săptămâna Mare din anii trecuți, când darurile erau strânse în general pentru ridicarea de noi clădiri sau pentru alte necesități, lucrătorii și membrii noștri au lucrat cu credincioșie și bunăvoință și au sacrificat pentru succesul Campaniei. Suntem siguri că din moment ce se știe că anul acesta noi trebuie să depindem în întregime de veniturile din această Campanie pentru a plăti lucrătorilor noștri din Madagascar salariile pe cari trebuie să le aibă spre a-și procura hrana și îmbrăcămintea necesară pentru ei și pentru familiile lor, toți vor depune eforturi și mai mari decât oricând în trecut pentru succesul desăvârșit al acestei Campanii. Misionarii din Madagascar sunt misionarii noștri. Ei au fost trimiși din Comunitățile noastre, din țara noastră. Ei sunt frații noștri și surorile noastre, fiii și fiicele noastre. Ei au părăsit totul pentru a răspunde chemării lui Dumnezeu. Ei au plecat cu asigurarea că îi vom sprijini cu credincioșie. Li vom lipsi de acest sprijin pentru că timpurile sunt grele? Nu, niciodată! Nu putem. Nu trebuie.

V. A. Olson

„Curierul Misionar”.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul acestui număr Lei 8. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116
București IV.

Noui posibilități

Campania Săptămânii Mari sau a Extinderii Misionare din 1935 va însemna a cincisprezecea aniversare a acestui Plan. Cincisprezece ani au venit și au trecut de când a fost lansată ideea Săptămânii Mari. Acești ani au fost marorii unei vădite creșteri și dezvoltări a lucrării noastre din lumea întreagă. Binecuvântările lui Dumnezeu au însoțit eforturile credincioase cum și dărnicia și sacrificiul dovedite de lucrătorii cum și credincioșii noștri în genere pe măsură ce an cu an s'au unit în strângerea fondurilor necesare înaintării și întinderii lucrării în multe părți ale lumii.

În această scurtă perioadă de vreme s'a adunat prin Fondul Extinderii Misionare o sumă de aproximativ două milioane de dolari aur pentru împătritul scop al ridicării și înzestrării nouilor Case de Editură și depozite, ridicarea și ajutorarea școlilor misionare în multe țări, ridicarea și ajutorarea spitalelor și sanatoriilor, și apoi pentru procurarea salariilor pentru lucrătorii atât băștinași cât și Europeni dintr'un mare număr de câmpuri misionare. Lucrul acesta s'a adevărit mai ales în cursul ultimilor doi sau trei ani.

Această mare sumă de bani astfel adunată an cu an prin eforturile Săptămânii Mari, a adus mari binecuvântări lucrării noastre misionare. În deosebi a folosit multor câmpuri misionare. În fapt, influența ei s'a simțit în fiecare parte a lumii. Mai mult de 300 de Edituri, depozite, școli, spitale, sanatorii și dispensarii din multe țări pot mărturisi cu privire la lucrarea sa folositoare.

Când pentru prima dată a fost inaugurat acest Plan în 1920, noi publicam literatură denominațională în 99 limbi și dialecte. După ultimele statistici ce le avem, acum noi tipărim în 161 limbi. Și în timp ce acum cincizeci de ani solia era predicată prin viu graiu și prin literatură în aproximativ 175 limbi, acum este vestită în 504 limbi diferite.

Deși recunoaștem că simplele cifre sunt un mijloc de a impresiona mințile cu privire la cele ce s'au săvârșit prin Fondul de Extindere Misionară pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu pe întreg pământul, totuși prin ajutorul acestora întrezărim posibilitățile minunate ce se găsesc în această mare lucrare.

Nu numai că instituții și câmpuri au profitat în mare măsură, dar acest Plan a dat belșug de lucru Editurilor noastre prin tipărirea și procurarea literaturii necesară acestei Campanii. Datorită răspândirii acestei literaturi

cuprinzătoare de Adevăr, mulți oameni au început să se intereseze de solie și mai târziu au primit-o. Prin participarea lor la răspândirea literaturii folosită, mii dintre credincioșii noștri au primit ei înșiși o mare binecuvântare. Planul acesta a fost de asemenea un factor important în ce privește menținerea înaintea tuturor membrilor noștri din toate țările a marelui program misionar mondial pe care trebuie să-l aducem la îndeplinire.

Ne amintim de frumoasele cuvinte scrise de Psalmist în zilele din vechime, și repetate de unul din scriitorii Noului Testament. Noi cetim: „Domnul a făcut lucrul acesta: și este o minunăție înaintea ochilor noștri”. (Ps. 118, 23; Marcu 12, 11.) Ținând seamă de slabele începuturi ale acestui Plan și de marea lucrare ce s'a săvârșit în decursul anilor, simțim că acest text al Scripturii se aplică în chip deosebit aci.

Împreună cu Săptămâna Mare 1935, înaintea noastră ne stau în față noi posibilități de a da iarăși ajutorul cel atât de nevoie și sprijinul puternic marelui lucrări de înaintare a împărăției lui Dumnezeu în tot cuprinsul Diviziunii noastre. După cum s'a amintit mai sus, Fondurile de Extindere Misionară din ultimii ani au făcut parte din regulatul buget misionar. Pentru anul acesta venitul din Săptămâna Mare va fi folosit plătirii salariilor lucrătorilor atât Europeni cât și băștinași din marea insulă Madagascar.

Cu ocazia Comitetului de Iarnă al Diviziunii, s'a votat ca să se trimeată în anul acesta două noi familii de misionari în Misiunea Madagascar. Suntem fericiți să anunțăm că două asemenea familii au și fost alese: fratele și sora Roger Quenin, și fratele și sora Edgar Villeneuve. Fratele Quenin a lucrat mulți ani în ramura de educație; ultimii ani — în afară de greaua lucrare de profesor pe care o avea — el a servit și ca preceptor la școala din Collonges. El va conduce lucrarea noastră de educație din Madagascar, și experiența sa va fi de foarte mare însemnătate pentru ridicarea interesului educativ în acest mare câmp. Un frumos început s'a și făcut prin întemeierea școlilor de copii, însă trebuie să înceapă a funcționa și o mică școală pentru formarea lucrătorilor băștinași. Fratele Villeneuve, care face parte din Conferința Léman, a fost mai mulți ani student la școala noastră misionară din Collonges. El a făcut o credincioasă lucrare de colportaj în timpul vacanțelor. Tânăra sa soție, care este din Italia, de asemenea a fost studentă la Co-

llonges. Fratele Villeneuve va face lucrare evanghelică și se va ocupa și de lucrarea misionară în general în acest câmp.

Lucrarea din Madagascar ne-a adus mari bucurii. Avem o grupă de membri foarte sinceri și credincioși, cari fac mari sacrificii în ce privește întinderea și întărirea lucrării noastre în această mare insulă. În cursul anului 1934 au fost adăugați 78 noi membri Comunităților noastre din Madagascar — un câștig foarte încurajator în comparație cu mica grupă de lucrări pe care o avem. Acesta este cel mai bun an pe care l-am avut pe insulă, și sperăm că anul acesta se va dovedi și mai bun.

„Dumnezeu a pregătit pe poporul Său spre a lumina lumea. El i-a înzestrat cu daruri prin cari ei să întindă lucrarea Sa până ce ea va înconjura globul pământesc“. — „Mărturie“, Vol. III, pag. 51.

Spre succes prin școala de Sabat

De ce oare este moartă Marea Moartă? Nu trebuie să mergem prea departe spre a găsi motivul. Acest motiv este simplul fapt că ea primește, însă nu dă nimic. Ea este simbolul spiritului lumii din jurul nostru. Ea nu are daruri pe cari să le ofere și nu trăește spre a fi o binecuvântare pentru alții. A da înseamnă a trăi, și a trăi înseamnă a da. Dar această mare moartă nu dă, și de aceea, nici nu „trăiește“. Ea este atât de moartă și de egoistă încât niciunii pește nu-i este cu putință a trăi în ea. Chiar nici la țărnicurile ei nu poate exista viață, și prin urmare este încercuită de un pustiu.

Pe noul pământ nu va mai exista o asemenea Mare Moartă, căci un asemenea egoism nu-și va găsi nicidecum loc într-o lume nouă plină cu Spiritul lui Dumnezeu. Pe noul pământ va exista „un râu limpede cu apa vieții, curgând dela tronul lui Dumnezeu și al Mielului“. Undele cristaline de apă vie vor curge dela tronul Mântuitorului, ca o binecuvântare pentru locuitorii pământului înnoit, un simbol al Spiritului lui Isus care „a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc, să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei“. 2 Cor. 5, 15. Hristos nu a murit doar spre a ne mântui, ci și pentru a ne face misionari.

Tatăl nostru cerea nu avea decât un singur Fiu, și pe Acesta L-a dat spre a fi misionar pe această planetă a noastră. Hristos a făcut misionari din toți ucenicii Săi, cu excepția unuia

Și acum, când acest Plan primește un nou sprijin în anul acesta, să luăm parte la el cu același spirit care a caracterizat totdeauna străduințele Săptămânii Mari. În adevăr noi trăim în vremuri primejdioase, însă lucrarea lui Dumnezeu trebuie să meargă înainte. Cu cât ne apropiem de sfârșitul vremii, cu atâta ni se prezintă ocazii mai noi. Dacă toți, atât lucrători cât și membri ai Comunității, vor răspunde în mod credincios și zelos în acest timp când se cer înaintări pretutindeni, cu siguranță că Dumnezeu ne va însoți străduințele noastre cu succes și va revărsa asupra noastră binecuvântările Sale alese, în măsură bogată.

Nu uitați data Săptămânii Mari 6—13
Aprilie, 1935.

St. Rasmussen

singur, Iuda; însă vina era a lui Iuda, nu a lui Hristos. David Livingstone, marele misionar al Africei, spune cu drept cuvânt: „Spiritul pentru misiuni este Spiritul Domnului“. Iar John R. Mott, scria: „Rugăciunea și misiunile sunt atât de nedespărțibile ca și credința și faptele“. Credința fără fapte este moartă, și rugăciunile fără daruri pentru Misiuni este asemenea țărnicurilor Mării Moarte. Ce ar fi școlile noastre de Sabat fără darurile pentru Misiuni?!

Școlile noastre de Sabat din lumea întreagă trecând peste 11.000, cu studii sistematice al Cuvântului lui Dumnezeu, și rugăciunile pline de credință în favoarea sufletelor pierdute în păcat, și continuul rău al darurilor misionare, sunt asemenea unui râu de viață ce-și trimete apele sale tămăduitoare în fiecă țară. Spiritul pentru misiuni este Spiritul Domnului, și el de asemenea este spiritul școlii de Sabat. Noi trăim în timpul ploiei târzii și Domnul își revărsa torențele binecuvântărilor Sale asupra școlilor de Sabat. În aceasta constă explicația dărnicii crescândă atât de mult dovedită în școlile de Sabat în aceste zile de criză financiară. Spiritul lui Dumnezeu lărgeste inima credinciosului și-l conduce la punerea cu voioșie în practică a abnegației și a dăruirii pline de sacrificiu în favoarea celor nemântuiți. O inimă plină cu iubirea Domnului în adevăr este mare și gata pentru orice lucrare sau orice sacrificiu. În legătură cu aceasta putem cita o mulțime de exemple.

Sora Flora Plummer, de mulți ani secretară a Departamentului școlii de Sabat dela Conferința Generală, istorisește următoarea experiență: „Îmi amintesc că odată, cu ocazia unei adunări, făcusem un apel cât putusem mai călduros pentru strângerea de daruri misionare. La încheierea cuvântării mele, o săracă soră bătrână îmbrăcată într'o rochie de stambă, și cu mâinile pline de noduri și stricate din pricina muncii din greu, veni și-mi puse o sumă de bani în mâini pentru misiuni. Am fost surprinsă de suma aceasta văzând aparenta ei stare financiară; de aceea am luat loc cu ea jos și am vorbit puțin. Ea îmi spuse că de trei ani tot strânse bani ca să-și cumpere o saltea pe care să doarmă. Reumatismul ei îi făcuse patul său de rogojini a-i fi foarte neîndestul de bun, dar după ce a ascultat cuvântarea mea despre misiuni ea se decise să renunțe la saltea, pe care de abia așteptase să o cumpere din oraș, și dădu banii Domnului. Nu mi-am putut reține lacrimile. M'am încercat să o fac să nu dea *toți* banii, însă observai că prin aceasta îi produceam turburare, de aceea îi luai. Cât de mult trebuie să fi prețuit Domnul acești dolari! O mare mulțime se va fi mântuit prin ei“. Apoi sora Plummer ne spune cum sora aceea a obținut o saltea deși nu mai spera a-și putea procura una vreodată.

Biblia, dela Facere și până la Apocalips ne învață principiul dăruirii din sacrificiu, prezentându-ne și binecuvântările ce decurg din aceasta. În Vechiul Testament avem istoria văduvei din Sarepta la care a fost trimis profetul Ilie într'un timp de foamete. Servul lui Dumnezeu fusese îndemnat de Domnul să se ducă la această văduvă sărmană care nu avea decât un pumn de făină într'o oală și puțin untdelemn într'un ulcior, și să-i ceară să împartă cu el cea foarte puțină hrană ce o mai avea. Experiența făcută de această văduvă este o minunată ilustrare a adevărului că a da înseamnă a trăi, lucru ce s'a adevărit în experiența acelei văduve atât din punct de vedere fizic cât și spiritual, căci ea ajunse să cunoască pe Dumnezeul lui Ilie, și „făina din oală n'a scăzut, și untdelemnul din ulcior nu s'a împușinat“ până în ziua când Domnul a trimis ploaie pe pământ.

În Noul Testament Hristos ne atrage atenția asupra unei văduve sărmăne care aruncase „două leptale“ în cutia pentru daruri. Tot ceea ce avea ea în lumea aceasta ținea în mână. Potrivit cuvintelor lui Isus, aceste leptale reprezentau „tot avutul ce avea“. Hristos nu a refuzat să primească ultimul ban al sărmanei văduve care fără îndoială că își dădea seama că avea să sufere lipsă. Darul ei însă a fost bine primit de El. Isus a comparat darul său

cu darurile altora. Mulți oameni bogați aruncau o mulțime de bani. Mulți erau darnici. Însă în ochii lui Isus văduva aruncase mai mult decât toți cari contribuiseră cu daruri. Ce a făcut ca darul ei să fie în ochii Domnului mai mare decât toate celelalte daruri? Era simplul fapt că în darul dat de ea era mai mult sacrificiu decât în toate darurile pe cari le dăduseră alții. Lucrul acesta făcuse ca darul ei să fie mai prețios în fața Fiului lui Dumnezeu. Darul ei era scump. El era însoțit de spiritul cel minunat al abnegației, spiritul descoperit pe Golgota. Ea suferise și totuși dădu ultimul ei ban! Mântuitorul l-a primit; și El făcu astfel ca istoria dăruirii sale pline de sacrificiu să rămână scrisă ca pildă pentru copiii Săi din toate veacurile.

„Sumele cele mici aduse prin fapte de sacrificiu vor face mai mult pentru clădirea lucrării lui Dumnezeu decât vor săvârși darurile cele mari cari însă nu pornesc din abnegație de sine“. — „*Mărturiu*“, Vol. IX, pp. 157. 158. Darul nostru nu este măsurat după suma pe care o dăm, ci după aceea ce ne costă spre a-l da. Domnul iubește pe dătătorul voios, și dă aprobarea Sa asupra darului costisitor, care în el însuși poate fi mic sau mare.

În afară de darurile regulate ale școlii de Sabat și darurile celui de al 13-lea Sabat noi avem darurile zilei de naștere și Fondul de Investire. Spiritul profeției ne-a vorbit cu privire la darurile zilei de naștere în următorul fel: „În timpul orânduiri iudaice, potrivit poruncii Sale, cu ocazia nașterii copiilor se aducea lui Dumnezeu un dar. Acuma noi vedem pe părinți făcând sforțări deosebite pentru ca la ziua de naștere a copiilor lor să le aducă daruri; prin aceasta ei onorează pe copil, ca și cum onoarea s'ar conveni ființei omenești... Cu ocazia zilei de naștere copiii ar trebui învățați că ei au motiv de a mulțumi lui Dumnezeu pentru bunătatea Sa iubitoare dovedită în păstrarea vieții lor pentru un alt an. În chipul acesta pot fi date învățături prețioase. Pentru viață, sănătate, hrană și îmbrăcăminte, și nu mai puțin pentru nădejdea vieții veșnice, noi suntem datori Dăruitorului oricărei îndurări; și avem datoria față de Dumnezeu să recunoaștem darurile Sale, și să prezentăm darurile și mulțumirile noastre celui mai mare Binefăcător al nostru. Aceste daruri de ziua nașterii sunt recunoscute de Ceruri“. — „*Review and Herald*“, 9 Decembrie, 1890.

Darurile de ziua nașterii în Diviziunea noastră în cursul ultimilor doi ani au fost după cum urmează:

1933, 214.28 dolari; 1934, 286.91 dolari. A fost un câștig frumos de 27,37 dolari. În cursul anului 1935 va trebui să avem un câștig mai

mare. Darurile de ziua nașterii nu ar trebui puse la un loc cu darurile regulate, ci ar trebui raportate separat.

Sumele intrate pentru Fondul de Investire în Diviziunea noastră în cursul celor trei ani trecuți sunt: 1932, 213,41 dolari; 1933, 219,05; 1934, 126,75.

Ideea Fondului de Investire se întinde. Din toate colțurile lumii, cei cari au investit ceva pentru misiuni trimet continuu la Departamentul școlii de Sabat dela Conferința Generală experiențe prețioase despre lucruri minunate și mărețe. Următoarele sunt doar câteva din aceste experiențe cari pot fi foarte mult înmulțite.

„Un mic portocal a săvârșit lucruri mari. Până acum câțiva ani el fusese aproape uscat; însă proprietarul lui se gândi că dacă va fi consacrat Domnului, el va aduce roade. În credința sa el l-a consacrat Fondului de Investire, și în anul următor pomul acesta a făcut o sumedenie de portocale. De atunci am suprave-

gheat mereu acest pom. În anul trecut a făcut 544 de portocale. Inchipuiți-vă 544 portocale mari și frumoase atârând de ramurile acelu mic pom! Ceea ce este minunat e faptul că un pom de mărimea acestuia în mod normal nu face decât până la cincizeci de portocale“.

„O soră sărmană din Mexic, care era bolnavă, palidă, și foarte slăbită, mi-a spus cum a strâns bani pentru Fondul de Investire. Ea s'a rugat ca Domnul să-i arate ce ar putea să facă spre a lua și ea parte în această lucrare. Înainte de a se ridica din genunchi îi veni în minte că în grădina sa avea un puț care de mai mulți ani secase. Ea simți că Domnul trebuie să o fi îndemnat să se gândească la acest puț. Ea prezentă cazul acesta în rugăciune înaintea Lui, și în câteva zile acest puț s'a umplut cu apă limpede și frumoasă. În partea aceea de loc era mare secetă în timpul acela, și apa acolo era foarte greu de găsit. Această soră deci a vândut apă din puț, și în chipul acesta și-a procurat daruri pentru Fondul de Investire“.

Lucrarea școlii de Sabat

Școala de Sabat este staulul lui Isus, Păstorul cel Bun, și membrii sunt oile Sale. Isus, vorbind despre Sine ca fiind Păstorul cel Bun, și despre acei cari s'au rățacit din casa Tatălui Său, zice: „Mai am și alte oi“, și ținta pe care o are pentru acestea este: „Și pe acestea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu...“

Sute și mii de oi pierdute ascultă de glasul Bunului Păstor și sunt aduse înapoi în staulul școlii de Sabat, unde devin din ce în ce mai familiarizați cu glasul adevăratului Păstor. Ținta divină a lui Isus este ca fiecare oaie pierdută să fie adusă într'un singur staul, unde va fi adăpostită de grija iubitoare a credinciosului Păstor de primejdiile zilelor din urmă.

Inimile noastre se bucură nespun când rapoartele școlii noastre de Sabat cari lucrează cu foarte mare exactitate, ne aduc știrea despre progresul realizat în școala de Sabat. La sfârșitul trimestrului al doilea din anul 1933, numărul membrilor școlii de Sabat din lumea întreagă se ridica la 452.174. La sfârșitul trimestrului al doilea din anul 1934 numărul membrilor ajunsese la 483.943, ceea ce înseamnă o creștere de 31.769. Creșterea numărului școlilor de Sabat în timpul acestei perioade de un an a fost de 363. Ce raport minunat! Lipsesc numai două școli de Sabat ca să facă o nouă școală de Sabat în fiecare zi în timpul acestei perioade de un an! Numărul total al școlilor de Sabat până la 30 Iunie, 1934, era de 11.666.

În timpul anilor de criză darurile școlii de Sabat au continuat să descrească până la încheierea anului 1933. Dela începutul anului 1934 s'a petrecut o schimbare și darurile au început să crească. Departamentul școlii de Sabat de pe lângă Conferința Generală raportează o creștere pentru primele șase luni din anul 1934 în comparație cu primele șase luni din anul 1933 de 116.578 de dolari. Într'adevăr școala de Sabat este un puternic factor în aducerea de suflete la turma lui Hristos și strângerea de mijloace necesare pentru misiuni. În timpul primului trimestru din anul acesta darurile din al treisprezecelea Sabat au fost date pentru Diviziunea Sud-Africană. Domnul revărsă Spiritul Său cel Sfânt asupra acestui câmp misionar. Rapoartele cari ne vin din Diviziunea Africană de Sud arată foarte clar că ploaia cea târzie cade în stropi mari. Frații noștri conducători ai Diviziunii Sud-Africane raportează cum cu ocazia adunărilor anuale în corturi în anul 1932 au luat parte 25.000 de persoane; în anul 1933 au luat parte la asemenea adunări 52.000 de persoane, și în 1934, 70.000. În două zile una după alta au fost botezate șase sute de suflete. Noi trebuie să facem tot posibilul ca în acest trimestru din 1935, să putem avea un excedent pentru lucrarea din câmpurile misionare.

Fratele J. F. Wright, președintele acelei Diviziuni, a declarat acum de curând că 100 de dolari în Gongo sunt de ajuns spre a spri-

jini un lucrător băștinaș timp de trei ani de zile. În timpul acesta, potrivit cu succesul din trecut, el va boteza 150 de suflete, și pe lângă aceasta va avea două sute de suflete în clasele de botez.

În Angola, 100 de dolari, ar fi suficienți spre a sprijini un lucrător băștinaș timp de trei ani, botezând în timpul acesta 100 de suflete și instruind 150 în clasele de botez.

În Nyasalanda, 100 de dolari, vor fi de ajuns unui lucrător băștinaș pentru doi ani, în care timp el va boteza 50 de suflete și alte o sută de suflete vor primi învățătură în clasele de botez.

În Diviziunea Europeană de Sud numărul școlilor de Sabat a crescut dela 877, câte erau la 30 Septembrie 1933, la 902, la 30 Septembrie 1934, ceea ce înseamnă un câștig de 25 de școli de Sabat noi. În timpul aceleiași perioade de 12 luni numărul membrilor a crescut dela 32.405 la 34.766, deci un câștig de 2.361 de membrii noi. Acest câștig este echivalent cu o nouă școală de Sabat cu 45 de membri, în fiecare săptămână.

Ne pare rău că în timp ce s'a realizat o creștere în darurile școlii de Sabat din lumea întreagă pentru primele șase luni din 1934, noi n'am fost în stare să raportăm o creștere în Diviziunea Europeană de Sud. Este adevărat, descreșterile în școala de Sabat din Diviziunea noastră au fost mici. Comparând darurile din primele nouă luni din anul 1934 cu darurile din primele nouă luni din anul anterior, avem o descreștere totală de 322 de dolari. Cinci câmpuri din Diviziune au excedent, dar pierderile altor câmpuri înghit și acest excedent, așa că în total avem pierdere. Prin ajutorul lui Dumnezeu noi trebuie să facem o efortare să schimbăm descreșterea în creștere, spre a putea lărgi câmpul nostru de activitate.

Va interesa pe toți membrii școlii de Sabat să afle că darurile din al 13-lea Sabat din al doilea trimestru din acest an au fost hotărâte de către Conferința Generală pentru Diviziunea Sud-Europeană. În timpul acestui trimestru o jumătate de milion de membri ai școlii de Sabat răspândiți în toată lumea vor asculta din Sabat în Sabat povestindu-se despre progresul lucrării lui Dumnezeu din câmpul acestei Diviziuni, și avem motiv să credem că în Sabatul dela 29 Iunie, va fi un excedent pentru Diviziunea noastră în darurile din al 13-lea Sabat. Anul trecut, darurile din al 13-lea Sabat din al doilea trimestru au fost date pentru China și a fost un excedent de 1.822 de dolari.

Cu ocazia Comitetului de iarnă care s'a ținut în Gland în luna Decembrie, s'au făcut pla-

nuri pentru o nouă înaintare. Toți membrii prezenți au simțit că noi trebuie să facem uz de credința noastră și să facem planuri pentru a întinde lucrarea noastră în teritorii noi. Am luat hotărârea fermă să trimetem cinci misionari noi în câmpurile misionare, și această hotărâre s'a luat avându-se cunoștință de faptul că această înaintare trebuie să însemneze și o creștere de 10% în daruri. Luând această hotărâre, noi suntem în deplină armonie cu următoarea solie dată de Dumnezeu poporului Său prin Spiritul Profeției: „Și Generalul nostru, care n'a suferit nicio înfrângere, ne zice încă: „Înainte! Intrați în ținuturi noi. Ridicați stindardul în orice țară”. „Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine și slava Domnului răsare peste tine”.

„Lozincă noastră trebuie să fie: Înainte, totdeauna înainte. Ingerii lui Dumnezeu merg înaintea noastră să pregătească calea. Sarcina noastră pentru regiunile îndepărtate nu poate fi depusă până când întreg pământul nu va fi luminat de slava Domnului”. „Mărturie”, Vol. VI, pp. 28, 29.

Cu ocazia Comitetului, după o amănunțită cercetare a situației s'a votat creșterea darurilor școlii de Sabat cu 10%, pentru ca acești noi misionari să poată fi trimiși. Un mare număr de Comunități, unde a fost prezentată această hotărâre a Comitetului de iarnă când au aflat de planul de a trimete cinci noi misionari, au aderat cu bucurie la programul de a mări darurile. Nouii membri ai școlii de Sabat ne vor ajuta negreșit să ridicăm povara și să atingem creșterea de 10%.

Intr'una din cele mai mari școli de Sabat din Elveția, unde a fost prezentat acest plan de a trimete noi misionari și unde un număr de membri au luat hotărârea ca fiecare individual să mărească darurile sale la școala de Sabat cu 10%, a fost ales un nou diriginte, care ne-a spus experiența următoare: „Intr'unul din primele Sabate după ce și-a luat în primire serviciul său, auzind despre planul de a mări darurile, s'a hotărât în mod solemn să sprijine planul acesta și că el însuși va mări darurile sale cu 10%. În săptămâna ce a urmat după luarea acestei hotărâri, el a primit mai mulți bani peste câștigurile sale săptămânale decât sumele de 10% din tot anul. Când acest diriginte, care este bine cunoscut și foarte respectat de școala de Sabat a spus această experiență, a făcut o adâncă impresie asupra tuturor membrilor școlii de Sabat. Este într'adevăr o mare binecuvântare în sacrificiul și lepădarea de sine, și astfel cauza lui Dumnezeu poate să înainteze și lucrarea de câștigare de suflete să pătrundă în toată lumea.

D. N. Wall

Studii din cartea lui Daniel

„Dumnezeul cerurilor va ridica o împărăție“

În studiul precedent au fost descrise marile împărății ale lumii, începând cu Babilonia și continuând mai departe prin istorie cu ridicarea și căderea Mediei și Persiei, Greciei și Romei, și dezvoltarea națiunilor de astăzi ale Europei. Evenimentul care încoronează această mare schiță profetică este exprimat în următoarele cuvinte: „Dar în vremea acestor împărăți, Dumnezeuul cerurilor va ridica o împărăție, care nu va fi nimicită niciodată, și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfârâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui veșnic“. Dan. 2, 44.

Timpul împărăției

Timpul precis al împărăției este hotărât arătat, „în vremea acestor împărăți“, sau în timpul perioadei regatelor actuale ale Europei. Noi vom vedea în curând, foarte în curând, restabilirea împărăției lui Hristos.

— Această profecie se opune părerii că împărăția a fost stabilită în zilele lui Hristos; pentru că în cazul acesta ar fi fost întemeiată în timpul monarhiei de fer a Romei, sau cu alte cuvinte, în timpul perioadei reprezentată prin „picioarele de fer“. Cu siguranță că nu era în planul lui Hristos să întemeieze o împărăție materială, pământască, cu ocazia primei Sale veniri; pentru că El zice: „Împărăția Mea nu este din lumea aceasta. Dacă ar fi împărăția Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s'ar fi luptat ca să nu fiu dat în mâinile iudeilor; dar acum împărăția Mea nu este de aici“. Ioan 18, 36.

Mântuitorul veni în această lume, nu pentru a întemeia o stăpânire vremelnică ci pentru a pune bazele unei împărății spirituale. După crucificarea și înălțarea Sa, ne este spus că Hristos S'a așezat cu Tatăl Său pe tronul SAU, nu pe unul aparte al Său propriu. El slujește ca preot pe tron. (Vezi Zahar. 6, 13.) Domnind împreună cu Tatăl Său, Hristos a întemeiat un tron al harului pentru oamenii păcătoși. Apostolul Pavel dă următorul îndemn: „Să ne apropiem dar cu destulă încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie“. Ebrei 4, 16. Unde este un tron trebuie să fie și un împărat; și unde este un împărat trebuie să fie și o împărăție. Astfel

noi putem privi la domnia Domnului nostru ca la o împărăție a harului. Această lucrare a harului va merge mai departe până când cetățenii viitoarei împărății a slavei vor fi pregătiți pentru împărăția dreptății.

Hristos merge să primească împărăția Sa

În parabola din Luca 19, 12—27, Mântuitorul Se reprezintă pe Sine ca mergând departe să primească o împărăție. El zice: „Un om de neam mare s'a dus într'o țară depărtată, ca să-și ia o împărăție, și apoi să se întoarcă“. Vers. 12. Reiese din această parabolă că Hristos nu primise în vremea aceea împărăția; și, mai departe, că n'a primit încă împărăția Sa, pentru că luarea împărăției trebuie să fie în legătură cu întoarcerea Sa. Această ultimă cugtare este sprijinită prin următoarele cuvinte ale Mântuitorului: „Când va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale“. Mat. 25, 31.

Se vede foarte bine că Mântuitorul nostru va întemeia împărăția Sa în adevăratul înțeles al cuvântului la a doua venire a Sa. Mai înainte de aceasta, la încheierea timpului de probă, El va desbrăca hainele Sale preoțești, va înceta lucrarea de Mijlocitor, și I se va da de către Tatăl Său autoritatea de a lua împărăția Sa. Profetul zugrăvește acest ultim eveniment după cum urmează:

„M'am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte, și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel Îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui. I s'a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-I slujească toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică, și nu va trece nicidecum, și împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată“. Dan. 7, 13, 14.

Imediat după această împuternicire cu autoritate și stăpânire a Fiului, Hristos va veni pe pământ în slavă pentru a primi pe poporul Său. În felul acesta se va împlini făgăduința făcută apostolilor: „Și după ce Mă voiu duce și vă voiu pregăti un loc, Mă voiu întoarce și vă voiu lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi“. Ioan 14, 3.

Națiunile pământului nimicite

Mântuitorul nu va începe domnia Sa între împărățiile pământului la a doua venire a Sa,

după cum învață mulți astăzi. Unii cred că Hristos Se va arăta la Ierusalim, va fi primit de către Iudei, și va începe aci domnia Sa; dar observați cu îngrijire cuvintele profetului: „Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeu cerurilor va ridica o împărăție, care nu va fi nimicită niciodată, și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. *Ea va sfărâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui veșnic*”. Dan. 2, 44. Și iarăși: „Atunci ferul, lutul, arama, argintul și aurul s’au sfărâmat împreună, și s’au făcut ca pleava din arie vara; le-a luat vântul și nici urmă nu s’a mai găsit din ele. Dar piatra care sfărâmasă chipul, s’a făcut un munte mare, și a umplut tot pământul”. Vers. 35.

Când va veni Isus, națiunile pământului vor fi sfărâmate în bucăți și nu se va mai găsi „nici urmă” din ele. Vorbind despre această nimicire universală a popoarelor pământului, Isus zice: „Ce s’a întâmplat în zilele lui Noe, se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului; . . . și a venit potopul și i-a prăpădit pe toți”. Luca 17, 26, 27. Păcatul nu poate să locuiască împreună cu dreptatea de-a-lungul veacurilor viitoare. Păcatul trebuie să fie stărpit din frumosul univers al lui Dumnezeu. Când harul își va fi împlinit lucrarea sa, atunci păcătosul care a disprețuit iubirea și harul lui Dumnezeu, și s’a lipsit de păcat, trebuie să piară împreună cu nedreptatea sa. Apostolul Petru, privind mai departe la timpul când păcatul și păcătosul va fi distrus, scrie în felul acesta: „Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea”. 2 Petru 3, 13.

Natura împărăției lui Hristos

„Dar piatra, care sfărâmasă chipul, s’a făcut un munte mare, și a umplut tot pământul”. Dan. 2, 25. Împărăția lui Hristos va umple în cele din urmă tot pământul. După domnia celor o mie de ani în ceruri (Apoc. 20, 6) pământul va fi curățit prin foc, și în starea sa reinnoită, „domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor cari sunt pretutindeni sub ceruri, se vor da poporului sfinților Celui Prea Înalt. Împărăția Lui este o împărăție veșnică, și toate puterile îi vor sluji și-L vor asculta”. Dan. 7, 27. Cei răscumpărați de Domnul vor merge și vor stăpâni pământul. Mântuitorul zice: „Fericite de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul!” Planurile lui Dumnezeu nu dau greș. Poate să fie o întârziere în planul divin, dar ținta Sa dela început pentru pământ va fi împlinită.

Înainte de a încheia acest studiu să privim câteva din acele tablouri încântătoare din lumea viitoare, date prin inspirație.

„Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâiu și pământul dintâiu pieriseră, și marea nu mai era. Și eu am văzut coborându-se din cer dela Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei. Și am auzit un glas tare care ieșea din scaunul de domnie, și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu Insuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeu lor. El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâiu au trecut”. Apoc. 21, 1—4.

„Căci iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou; așa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute, și nimănui nu-i vor mai veni în minte. Ci vă veți bucura și vă veți veseli, pe vecie, pentru cele ce voi face. Căci voiui preface Ierusalimul în veselie, și pe poporul lui în bucurie. Eu Insumi Mă voiui veseli asupra Ierusalimului, și Mă voiui bucura de poporul Meu; nu se va mai auzi în el de acum nici glasul plânsetelor, nici glasul țipetelor. . . Vor zidi case și le vor locui; vor sădi vii și le vor mânca rodul. . . și aleșii Mei se vor bucura de lucrul mâinilor lor. Nu vor munci degeaba, și nu vor avea copii ca să-i vadă pierind, căci vor alcătui o sămânță binecuvântată de Domnul, și copiii lor vor fi împreună cu ei. Înainte ca să Mă cheme, le voiui răspunde; înainte ca să isprăvească vorba îi voiui asculta! Lupul și mielul vor paște împreună, leul va mânca paie cu boul. . . . Niciun rău, nicio vătămare nu se va mai face pe tot muntele Meu cel sfânt, zice Domnul”. Isa. 65, 17—25.

„Pustia și țara fără apă se vor bucura; pustietatea se va veseli, și va înflori ca trandafirul; se va acoperi cu flori și va sări de bucurie, cu cântece de veselie și strigăte de biruință, căci i se va da slava Libanului, strălucirea Carmelului și a Saronului. Vor vedea slava Domnului, măreția Dumnezeului nostru”. Isa. 35, 1, 2.

Aceste descrieri ale noului pământ zugrăvesc numai în mod foarte slab frumusețea și fericirea acelei țări pe care o vor moșteni cei sfinți. Apostolul a zis: „Lucruri pe cari ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s’au suit, așa sunt lucrurile pe cari le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc”. 1 Cor. 2, 9. Gândul că așa de curând vom intra în stăpânirea unei moșteniri veșnice ar trebui să miște inima celui credincios, să-l îndemne la o mai deplină consacrare față de Dumnezeu și la o mai serioasă pregătire pentru arătarea împărăției Sale.

MARTURIA LUI ISUS

„Mărturia lui Isus este spiritul profeției”.

Apoc. 12, 17 și 19. 10.

Darul Spiritului

De când s'a alcătuit canonul Scripturilor sub forma sa definitivă, acum aproape două mii de ani, nicio adăugare nu s'a făcut totalității de cărți sfinte, și după toate dovezile nu se va încerca vreodată. Sfintele Scripturi, așa cum au ajuns prin decursul veacurilor până la noi, vor alcătui până la sfârșitul vremii singura și unica normă de credință și de purtare a creștinului.

Aceasta nu vrea să spună că dela această dată îndepărtată a fost întreruptă orice legătură între cer și om. În înțelepciunea și prevederea Sa dumnezească, Hristos a îmbogățit biserica Sa cu daruri cari trebuiau să slujească la întărirea și formarea spirituală a ucenicilor Săi. Aceste daruri sunt enumerate de apostolul Pavel în chipul următor: „Sunt felurite daruri, dar este același Duh; sunt felurite slujbe, dar este același Domn; sunt felurite lucrări, dar este același Dumnezeu, care lucrează totul în toți.

„Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora. De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia să vorbească despre cunoștință, datorită aceluiaș Duh; altuia, puterea să facă minuni; altuia, prorocia; altuia deosebirea duhurilor; altuia felurite limbi; și altuia, tâlmăcirea limbilor. Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește”. 1 Cor. 12, 4—11.

Același Spirit Sfânt care a insuflat Cuvântul divin cunoscut sub numele de Biblie, se descoperă de asemenea în Biserică prin aceste daruri spirituale. Totuși nu există niciun desaccord, și nicio lipsă de armonie între aceste două căi de comunicație divină. Darurile nu i-au locul Cuvântului și nu fac pe acesta din urmă nefolositor. Pe de altă parte, credința în Cuvânt și în învățăturile acestuia conduce la a avea o egală credință în darurile Spiritului. Acest adevăr a fost atât de bine exprimat de J. N. Andrews, (care pentru o scurtă vreme a fost președinte al Conferinței Generale), în-cât declarațiile sale merită să fie amintite aci:

1. „Noi credem că Sfintele Scripturi sunt dela Dumnezeu, și că ele cuprind adevărul lui Dumnezeu ce ne poate face înțelepți spre mântuire.

2. „Dar noi nu credem că darul Scripturilor făcut omenirii ar dispensa Biserica de darul Spiritului Sfânt.

3. „Dimpotrivă, noi credem că Scripturile descoperă rolul și lucrarea Spiritului Sfânt, rol și lucrare ce nu se va termina atâta timp cât va dăinui timpul de har.

4. „Această lucrare a Spiritului Sfânt ne este descoperită în învățătura biblică privitoare la darurile spirituale.

5. „Prin urmare, în timp ce primim din toată inima Scripturile cari arată lămurit omului care-i sunt datoriiile către Dumnezeu, noi nu tăgăduim Spiritului Sfânt locul pe care i-l hotărăște Biblia în Biserică.

6. „Cei cari nu recunosc lucrarea Spiritului lui Dumnezeu pe motiv că le sunt deajuns Scripturile, leapădă tot ceea ce Biblia amintește despre rolul și lucrarea Spiritului Sfânt.

7. „In deosebi pasajele din 1 Corinteni 12 și Efeseni 4 cari definesc darurile Spiritului lui Dumnezeu nu pot cu adevărat să facă parte din regula de viață a acelora cari afirmă că darurile Spiritului nu sunt necesare.

8. „Biblia ne spune în mod categoric că aceste daruri diferite sunt tot atât de necesare Bisericii lui Hristos după cum sunt membrele corpului. Dar deși Biblia afirmă ca fiind neapărat necesare aceste daruri ale Spiritului Sfânt, acestea nu sunt mai importante decât Scripturile, și nu le înlocuiește.

9. „Rolul darurilor spirituale este de a menține în Biserică lucrarea cea vie a lui Dumnezeu. Ele îngăduie Spiritului lui Dumnezeu să îndrepte greșelile și să desvăluie fărădelegea. Prin ajutorul lor, Dumnezeu instruește pe copiii Săi când ei sunt în primejdie de a apuca pe o cale rea; răspândește lumina Sa asupra greutăților din cari Biserica nu ar putea să iasă singură; ferește pe poporul Său de confuzie desvăluindu-i rătăcirea, îndreptând greșitele interpretări ale Scripturii, și aruncând lumina Sa asupra aceia ce s'ar putea întâmpla să fie rău înțeles și astfel să ajungă a fi o pricină de desbinare în poporul lui Dumnezeu. Într'un cuvânt, lucrarea lor este de a uni pe poporul lui Dumnezeu într'un același spirit și o aceeași înțelegere a Scripturilor. În adevăr ar fi foarte trist dacă Dumnezeu nu ar putea sta de vorbă cu poporul Său.

10. „Unul din principalele daruri pe cari Dumnezeu le-a așezat în Biserică primitivă este darul profeției. Ioel 2, 28; Fapte 2, 1—4, 17. 18; 1 Cor. 12, 1—31; 14, 1—5; Efeseni 5, 11—13. Biblia stabilește o legătură între acest dar și

terminarea lucrării. Apoc. 12, 17; 14, 12, 19, 10. Darurile Spiritului deci nu au pierdut nimic din importanța lor înaintea ochilor lui Dumnezeu, și nici înaintea ochilor adevăraților Săi copii. Și această solie, care trebuie să desăvârșească pe sfinți și să-i pregătească pentru cer, este în legătură cu Spiritul lui Dumnezeu, acesta având de îndeplinit un anumit rol în săvârșirea acestei lucrări“. — „*Review and Herald*“. 15 Februarie, 1870.

Darul profeției

Nicio epocă deosebită nu a avut numai ea dreptul asupra darului profeției. Noul Testament ca și Vechiul au ajuns până la noi datorită acestui dar al Spiritului manifestat prin mijlocirea diferiților autori ai Bibliei. A fost descoperit profețiilor Vechiului Testament că darul profeției se va descoperi la fel și în era creștină. Lucrul acesta reiese lămurit din declarațiile profetului Ioel: „După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa visuri, și tinerii voștri vor avea vedenii. Chiar și peste robi și peste roabe, voi turna Duhul Meu, în zilele acelea. Voi face să se vadă semne în ceruri și pe pământ: sânge, foc, și stâlp de fum; soarele se va preface în întunec, și luna în sânge înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. Atunci oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit. Căci mântuirea va fi pe muntele Sionului și la Ierusalim, cum a făgăduit Domnul, și între cei rămași, pe cari-i va chema Domnul“. Ioel 2, 28—32.

Această profeție a început să se împlinească din ziua de Rusalii. Răspunzând celor cari îi socoteau „plini de must“, apostolul Petru, plin de Spiritul Sfânt, afirmă: „Aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel: „In zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri! Da, chiar și peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu, și voi proroci. Voi face să se arate semne sus în cer și minuni jos pe pământ, sânge, foc și un vârtej de fum; soarele se va preface în întunec, și luna în sânge, înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și strălucită. Atunci oricine va chema numele Domnului, va fi mântuit“. Fapte 2, 16—21.

Profeția lui Ioel se împlinește

Dar aceasta nu era decât împlinirea în parte a profeției lui Ioel. Acesta afirmă că manifestarea darurilor spirituale se va observa în zi-

lele de pe urmă, și îndeosebi în legătură cu semnele revenirii lui Hristos (întunecarea soarelui, etc.)

Prin „zilele de pe urmă“ trebuie să se înțeleagă ultimele zile ale istoriei acestui pământ, adică zilele în cari trăim noi cum și zilele viitoare, până la venirea Domnului. Deci această profeție a lui Ioel este o profeție pentru zilele din urmă. Mai mult încă, ne arată — după cum am și amintit — că darurile Spiritului aparțin Bisericii din toate veacurile: „Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire“. Efeseni 4, 11—14.

Deci Biserica lui Hristos nu a ajuns cu totul încă la unirea credinței. Ea nu a ajuns încă la cunoștința deplină și întreagă a Fiului lui Dumnezeu, ea nu a ajuns la statura plinătății lui Hristos. Ea trebuie să fie ocrotită de învățăturile greșite, de amăgiri cum și de vicleniile oamenilor. Deci Biserica are astăzi mult mai multă nevoie de darurile Spiritului.

Mărturia lui Hristos

Apostolul Pavel spune în mod lămurit că darurile Spiritului, între acestea cuprinzându-se și darul profeției, vor fi manifestate în Biserică până la venirea Domnului. „Mulțumesc Dumnezeului meu totdeauna, cu privire la voi, pentru harul lui Dumnezeu, care v'a fost dat în Isus Hristos. Căci în El ați fost îmbogățiți în toate privințele, cu orice vorbire și cu orice cunoștință. În felul acesta mărturia despre Hristos a fost bine întărită în mijlocul vostru; așa că nu duceți lipsă de niciun fel de dar, în așteptarea arătării Domnului nostru Isus Hristos“. 1 Cor. 1, 4—8.

Aceste cuvinte adresate bisericii din Corint descrie în mod cu totul evident starea spirituală a acestei biserici, dar noi trebuie să ne gândim că această declarație avea o înclinație profetică din moment ce descria starea Bisericii care în adevăr aștepta revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Vorbind despre această Biserică, apostolul spune: „Mărturia despre Hristos a fost bine întărită în mijlocul vostru“. Și acum, care este această mărturie a lui Hristos ce trebuie să fie întărită în Biserica ce așteaptă revenirea Domnului? În Apocalips, apostolul Ioan dă o definiție a acestui termen. În

clipa când el voia să se arunce la picioarele îngrulerii spre a i se închina, solul ceres i-a spus:

„Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună slujitor cu tine și cu frații tăi, cari păstrează mărturia lui Isus! (Căci mărturia lui Isus este spiritul profeției)“. Apoc. 19, 10.

Concluzie

Dacă deci mărturia lui Isus, pe care Ioan o amintește a fi spiritul profeției, trebuie să fie bine întărită în Biserica zilelor din urmă, putem prevedea cu încredere că spiritul profeției se va manifesta în Biserica noastră. Această concluzie o putem scoate foarte bine din declarația următoare:

„Și balaurul, mâniat pe femeie, s'a dus să facă războiu cu rămășița seminției ei, cari pă-

zesc poruncile lui Dumnezeu, și țin mărturia lui Isus“. Apoc. 12, 17.

Balaurul, Satana, a căutat totdeauna să nimicască Biserica lui Dumnezeu.

Mânia sa se va manifesta mai ales față de Biserica rămășiții, fiindcă ea s'a hotărât să asculte de poruncile lui Dumnezeu, și pentru că ține mărturia lui Isus, sau spiritul profeției.

Aceste declarații ale Cuvântului divin ne îndădă deci să tragem concluzia că darurile deosebite ale Spiritului lui Dumnezeu, cuprinzându-se aci și spiritul profeției, au fost date Bisericii din toate timpurile, și se vor manifesta îndeosebi printre sfinții cari vor fi salvați la a doua venire a lui Hristos.

F. M. Wilcox.

Din toate părțile

Din Luzon.

De mai mulți ani misionarii noștri din Filipine au tot nutrit speranța să înceapă lucrarea printre oamenii Igorot, un trib păgân ce locuiește prin munți, la Nord de Luzon. Dar până acuma, aceea ce au putut să facă a fost doar organizarea printre ei a unei școli și a unui mic dispensar, sub conducerea a doi igoroși convertiți.

Dar iată că o altă misiune, care deja făcuse o lucrare frumoasă printre acești oameni, se vede obligată să se retragă din lipsa de fonduri, oferindu-ne locul. Oare lucrul acesta nu este providențial? Astfel gândesc și frații noștri din partea locului și de pretutindeni. Fraților de acolo le-ar veni foarte greu să nu profite de această ocazie măreață ce li se prezintă, și totuși ei ezită de a face un pas spre a lua în stăpânire cele lăsate de misiunea care lucrase acolo, și aceasta din pricină că ei de abia pot face față nevoilor misiunii noastre din Filipine care numără 86 școli de Sabat și are 6 evangheliști. Să rugăm pe Domnul ca să trimească ajutorul Său față de aceste nevoi, cât mai de grabă.

In Assam.

Acum vreo patruzeci de ani, de abia dacă erau vreo mie de creștini în toată provincia Assam (Indiile engleze); dar acuma se scocotește numărul creștinilor la mai mult de 250.000 de inși. De multă vreme tot ne gândim să pătrundem în acest câmp de lucru; dar ne-au lipsit mereu oameni și banii necesari spre a face aceasta. Lucrurile s'au schimbat de acum patru ani de când un tânăr frate adventist cu numele Bengali s'a dus să se stabilească în Assam. El s'a căsătorit cu o fată din partea locului și a ajuns învățător de școală, lucru ce i-a dat posibilitatea să-și câștige existența dând învățătură. Cunoștințele sale biblice erau foarte restrânse, însă el iubea adevărul și dorea din toată inima să-l răspândească. În urma acestei lucrări a sa mii de inși au început să se intereseze și o mulțime de persoane au început să țină Sabatul. În Shillon, capitala provinciei, și în satele învecinate unde fratele și sora Burgess au rămas patru sau cinci zile, adunările au trebuit să fie ținute noaptea și ziua, atât de infometat și de insetat era publicul după Evanghelie.

Fratele C. A. Larsen a trecut provizoriu prin orașul Shillon, sperând ca un lucrător permanent să fie hotărât pentru a-l înlocui. Acuma avem nevoie de scrieri în limba Kishi cum și de o capelă.

O lucrare frumoasă.

O lucrare frumoasă se face printre locuitorii Dyak din Borneo. Prima școală a Sabatului s'a ținut la 14 Iulie a anului trecut. Persoanele de față atunci erau în număr de 84, și ele locuiau aproape cu toatele în aceeași casă. Trebuie să spunem că în Borneo, casele nu sunt ca cele dela noi, familiile nu caută să trăiască separat, fiecare într-o casă.

În tot satul nu există decât câteva case; ele sunt construite pe stâlpi, la câțiva metri deasupra pământului. Ceea ce ne-a servit ca sală de adunare adăpostea vreo douăzeci până la treizeci de familii. O verandă se întinde în tot lungul casei. Aceasta este sala despre care am amintit mai sus, o sală comună pentru toți locatarii acelei case. În această sală se suie pe scări laterale și de aci se deschid uși cari duc la camerele diferitelor familii. Acesta este locul de odihnă cum și locul de întâlnire al întregii obște care se găsește în această casă. Aci se adună femeile pentru a țese, bărbații pentru a discuta, etc., toate ca în timpurile de demult, când se temeau de fiarele sălbatice.

Când au sosit acolo frații și surorile R. T. Morrow și Elam, ei intonară un cântec — „Isus revine curând“, — după care frații misionari au arătat care este scopul școlii de Sabat. La cererea oamenilor din acest trib Dyak, imediat s'a și organizat o școală de Sabat. Ea era alcătuită din patru grupe: una pentru bărbați, alta pentru femei, o a treia pentru tinere și o a patra pentru tineri. Prima lecțiune studiată a fost primul capitol din Geneza: creațiunea. Apoi s'a discutat despre: căderea omului, planul de mântuire, sacrificiul lui Hristos. Ajungând aci, au început imediat mărturisirile. Un Dyak și-a povestit viața sa din trecut; un altul a cerut să fie învățat cum să se roage; un altul a vorț ca diavolul să fie alungat din satul său.

De atunci au fost vizitate douăsprezece sate; au fost ținute adunări, au fost organizate școli de Sabat, și s'au dat îngrijiri în diferite cazuri de boală. Acesta este un câmp copt pentru seceriș.

Apel călduros urgent

către toți Predicatorii, Slujbașii Uniunii și ai Comunităților, și către toți Coreligionarii din întreaga Uniune Română A. Z. Ș.

Har și sănătate dela Domnul ca salutare înainte!
Cu plăcere aduc la cunoștința tuturor conlucrătorilor și coreligionarilor noștri, că primul număr din anul III-lea, al revistei „SPICUITORUL“, a ieșit de sub tipar. Cu începere de anul acesta „SPICUITORUL“ nu va mai fi tipărit numai pe o pagină, ci, ca toate celelalte cărți, pe două pagini, astfel că pentru același preț de 10 lei oferim într'un număr material, care până aci apărea în două numere, la un loc. Până acum am pus culegerile de citate, ilustrațiuni, sentințe, maxime, etc.... adunate în revista „SPICUITORUL“, numai la dispoziția slujbașilor Evangheliei. Cu începere de anul acesta, această modestă dar în cunoștințe foarte bogată revistă, este pusă la dispoziția tuturor membrilor Denominațiunii noastre și a tuturor celor ce doresc să și-o procure.

Am luat această hotărâre stimulată de profunda dorință de a contribui prin aceste prețioase culegeri la îmbogățirea cunoștințelor și la innobilarea caracterului cetitorilor ei. În numărul de față prezentăm o culegere de texte, mărturii și citate, sub titlul: „Cum putem izgoni invidia, gelozia, ura, războaia, discordia, cearta și neîmpăcarea din Comunitate“.

Spiritul profetic zice, că două treimi din toate greutățile Comunităților se datorează bănuitoarelor de rele și căutătorilor de greșeli, cari s'au strecurat și mișună perpetuu în sânul Comunităților.

Observația arată că lipsa de educație și experiență creștină, a permis înscăunarea în inima multor membri a unui spirit de critică, de cenzură, de ură, de răzbanare și de neînțelegere. Această situație este extrem de dăunătoare pentru sănătatea spirituală și fizică a bisericilor de pretutindeni, dar mai ales pentru renumele și propășirea lor.

În raport cu complicațiile de tot soiul, cari se ivesc în lume, cresc odată cu mărirea numărului membrilor în Comunitate și greutățile. Tocmai pentru izgonirea acestor greutăți, și pentru lecuirea unor boale spirituale devenite cronice, ne-am propus să alcătuim acest material, care, dacă va fi studiat cu multă băgare de seamă și cu profundă meditare, și dacă va fi expus în mod inteligent, cu mult tact și cu intențiunea sinceră de a vindeca pe cei ce sufer de anumite boli spirituale, suntem convinși că vom obține într'un timp cât mai scurt însănătoșirea membrilor slabi și bolnavi în ale credinții.

Într'o ședință a Comitetului Conferinței Generale, care a avut loc în primăvara anului 1934 s'a formulat următorul apel, a fi trimis și cetit în toate Comunitățile advente din lume:

„O situație fără precedent există în fiecare sferă a gândirii și a acțiunilor omenești. Constatăm o decrepitudine (gârbovire) însemnată și rapidă în societatea omenească. Nepăsarea față de adevărurile creștine în lumea din jurul nostru face progrese aproape de necrezut. Fără îndoială că ne găsim în mijlocul primejdiilor prezise pentru timpul din urmă. Teama de Dumnezeu dispare din masa omenească, în timp ce Spiritul binecuvântat al lui Dumnezeu trezește pe acei, cari sunt sinceri cu inima înaintea Lui.

„Există în același timp o tendință de negli-

jență, din partea unor suflete din Comunitate, care ne îngrijorează foarte mult, și aceasta tocmai într'un timp când Dumnezeu chiamă la o curățire a vieții, la consacrarea timpului, a talentelor și a mijloacelor pentru încheierea lucrării. Nevoile prezente constituie un apel puternic pentru umilirea inimii, mărturisirea păcatelor, și consacrarea vieții, ca astfel să putem îndeplini datoria divină îndreptată nouă. Iată, deci, povara pe care o simte Comitetul, și deci invităm pe fiecare credincios în fericita nădejde, să consacre din nou vieța sa lui Dumnezeu“.

În speranța de a vedea și noi pentru anul 1935 și cei următori, un progres real în innobilarea caracterelor și a desăvârșirii noastre personale, vă rugăm cu cea mai stăruitoare insistență să studiați, să meditați și să prezentați în diferite zile de Săbat și în alte ore de studii biblice, în toate Comunitățile pe unde umblați, citațiuni în parte sau sistematic chiar tot conținutul din revista „SPICUITORUL“ și apoi să recomandați tuturor membrilor procurarea ei. „SPICUITORUL“ n'ar trebui să lipsească din nicio Comunitate, din nicio familie adventistă și mai ales n'ar trebui să lipsească din servieta Slujitorilor Evangheliei angajați în Uniunea noastră.

Nu vom cruța niciun sacrificiu pentru a pune la îndemâna tuturor conlucrătorilor și coreligionarilor noștri materialul de care au nevoie, pentru a se instrui pe ei înșiși și ca apoi să poată instrui și pe alții. Materialul este alcătuit sistematic în părți izolate, spre a se putea tăia din broșură și a se putea folosi separat în dispozițiile celor însărcinați să vorbească dela amvon.

Mult m'ar bucura ca în cursul anului să primesc știri din partea celor ce fac experiențe cu „SPICUITORUL“, dar mai ales aș fi recunoscător față de toți aceia, cari ar trimite contribuția lor, adică: citate, ilustrațiuni, sentințe, maxime, proverbe, experiențe și tot felul de material pentru a-l publica la timpul convenit în paginile „SPICUITORUL“ și a-l pune și altora la dispoziție pentru a-l folosi spre binele oamenilor și spre lauda lui Dumnezeu.

Dorindu-vă la toți multă sănătate și mult succes în activitatea Dvs., evangelistică, rămân

al Dvs. sincer și devotat frate în Hristos,

P. P. Paulini

Vă puteți procura cu un preț de reclamă mai ieftin cu 20% acum decât în timpul verii, următoarele:

Prese pentru faguri; centrifugă (extractor de miere din faguri); gratii (separatorii pentru trântori); afumători; măști din sârmă; rulete pentru însărmat fagurii; sârmă specială în acest scop, și altele. De asemenea vă puteți procura mașini pentru cusut, de ocazie, cu preț foarte ieftin. Iosif Tonchevici, Str. Cuza-Vodă 175. Piatra-Neamț.

Necrolog

Cei trei copii ai sorei Domnica și ai fratelui Gavril Galeși, membri ai Comunității Poieni-Solca, Jud. Suceava, au fost chemați de Domnul la odihna în luna Septembrie 1934. Durerea cea mare pricinuită de despărțirea de toți acești trei copilași ai lor a fost o grea încercare pentru ei. Însă și de data aceasta mâna mângâietoare a lui Isus nu a întârziat de a interveni alinând durerea lor cu scumpa făgăduință că dacă vor rămâne credincioși atunci El le va face bucuria în împărăția Sa redându-le pe iubiții lor copilași.

I. Danțoș

Fetița *Marioara*, fiica sorei Olga și a fratelui Nicolae Gagan, a fost chemată la odihna de Domnul. Cu ocazia înmormântării, o mulțime de oameni au avut ocazia să audă avertizările și făgăduințele adresate de Dumnezeu oamenilor. Reprimirea copilului lor iubit va mări bucuria părinților rămași acum îndurerăți dar credincioși în făgăduința Domnului.

Fratele *Johann Maier*, după o suferință grea, a fost chemat la odihna de Domnul în luna Octombrie 1934. Dorul lui de a fi continuu împăcat cu Dumnezeu, dovedit în viața de toate zilele, ne dă credința a face și el parte din ceata celor mântuiți la o doua venire a lui Isus.

V. R. Reinheimer.

Vasile Buhurezean, în etate de 5 ani, copilul sorei Reveica și al fratelui Pamfil Buhurezean, membri ai Comunității Poieni-Solca, Jud. Suceava, a dormit în Domnul pe ziua de 28 Octombrie 1934. Dragostea de Domnul a caracterizat pe acest mic copilaș, căci mereu îi plăcea să cânte cu glasul lui frumos laude lui Dumnezeu.

O, cât de mare va fi bucuria părinților când vor primi din mâna lui Isus pe copilașul lor scump.

Fratele *Florea Rabu*, din Comunitatea Botoșan, Jud. Suceava, în etate de 55 ani, a dormit în Domnul pe ziua de 29 Decembrie, 1934, după o scurtă suferință. Cu o mare căldură a căutat să se pregătească pentru ziua cea mare a întâmpinării lui Isus, și în acest scop a voit ca alături de el să se afle și cei iubiți ai săi, lucru pentru care nu a pregetat ca în orice moment să îndemne pe toți a se apropia de Isus. Ultimele lui cuvinte au fost acelea ale apostolului Pavel roștite la încheierea luptei de credință.

Avem nădejdea ca la venirea Domnului să se găsească și acest frate printre cei mântuiți.

I. Danțoș.

Fetița *Zamfira Stancu Gheorghe*, fiica fratelui Stancu Gheorghe, din Comuna Negoiești, jud. Prahova, în etate de 9 ani, a fost chemată de Domnul la odihna, în ziua de 21 Decembrie, 1934. Potrivit făgăduinței Sale, avem încrederea că Domnul o va reda părinților săi în ziua învierii dreptilor.

Ploești

Fl. Mateescu

Fratele *Dumitru Lăzărescu*, membru al Comunității Craiova, a dormit în Domnul pe ziua de 29 Decembrie, 1934. Deși tânăr, și de curând botezat, totuși a fost un frate credincios Domnului și a dormit în Domnul în speranța învierii în ziua cea mare a slavei lui Isus. Mama și tatăl acestui frate fiind de asemenea credincioși se mângâie cu această speranță sigură a revederii și unirii în veșnicie.

I. I. Gheorghisor.

Sora *Voica I. Rădulescu*, a fost chemată de Domnul la odihna. Sora Voica, printr-o vieată cumpătată a cucerit 84 de ani în această vieată trecătoare, din cari 12 ani au fost închinați în serviciul Împăratului vieții pe care L-a iubit stăruitor. Când am văzut-o în ultimele săptămâni, figura sa mărturisea încrederea că a sosit ziua să fie chemată la odihna dreptilor. Amintindu-ne împreună în rugăciune despre ziua glorioasă — când vom pași cu Domnul prin porțile Noului Ierusalim, inima sa s'a înviorat și un nou izvor de feciere a coborât în sufletul Său pregătit pentru odihna păcii.

Fie ea, membrii familiei și prietenii, cari am privit-o dormind în ziua de 25 Ianuarie, la ora 16, când a coborât în fărână, să ne amintim de Isus, Marele Medic, care a strigat: „Lazăre, vino afară!” și mai ales de făgăduința Sa cerească, când zice: „Viu curând și plata Mea este cu Mine ca să dau fiecăruia după fapta Sa”. Apoc. 22, 12.

R. Sărat.

Petru Păunescu.

Băiețelul fratelui D. Stanciu, din Comunitatea Sinești-Vâlcea, a fost chemat la odihna de Domnul pe ziua de 9 Ianuarie 1935. Făgăduințele prețioase ale Cuvântului lui Dumnezeu au fost în stare să mângâie pe părinții îndurerăți ai copilului, dându-le asigurarea că își vor revedea copilul în împărăția mării.

C. Edu.

Cornel Radu, fiul fratelui Ilie Radu, din Comunitatea Curtișoara, Jud. Olt, a dormit în Domnul pe ziua de 21 Ianuarie 1935. Aceasta a fost o nouă ocazie pentru oamenii din partea locului să audă Cuvântul viu al lui Dumnezeu.

Părinții copilului au rămas cu ferma convingere că rămânând și ei credincioși Domnului, își vor putea revedea copilul pe plaiurile cerești.

C. Stoica.

Fratele *Dima Gherghiceanu*, în etate de 48 ani, din Comuna Heliade-Rădulescu, și membru al Comunității Ziduri, a dormit în Domnul pe ziua de 7 Februarie 1935, după o scurtă și grea suferință.

A fost printre cei dintâi cari au primit credința în satul lui, și a dovedit o mare activitate în ramura misionară, vânzând literatură, ținând lecturi biblice și făcând vizite misionare.

În ziua când avea să închidă ochii, a chemat pe cei ai săi lângă pat și le-a spus: „Țineți credința în care închid eu ochii și ne vom vedea la tronul lui Isus”.

Toți cei de față au fost mișcați de cuvintele, rugăciunea și mărturisirea lui sinceră în aceste momente din urmă. Credința de care a fost însufletit până în ultima clipă, ne inspiră nădejdea că va învia odată cu cei scriși în cartea Mielului.

Buzău.

Pavel Olteanu.

ANUNȚ.

O familie adventistă caută o fată în etate de 14—15 ani pentru în casă. Adresa: Vațica Niculescu, Poiana Țapului, Str. Gloriei No. 15.